

Список використаних джерел

1. Бохарт А.К. Эмпатия в клиент-ориентированной психотерапии: сопоставление с психоанализом и Я-психологией. *Иностранная психология*. 1993. Т. 1, № 2. С. 57–64.
2. Журавльова Л.П. *Психологія емпатії*: Монографія. Житомир: Вид-во. ЖДУ ім. І. Франка, 2007. 328 с.
3. Фрейд З. Остроумие и его отношение к бессознательному. Санкт-Петербург: Алетейя, 1998. 310 с.

Мар'яна Матвійчук

аспірантка

Волинський національний університет імені Лесі Українки

м. Луцьк

ГОТОВНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА ДО РОБОТИ У ДИТЯЧИХ ЗАКЛАДАХ ОЗДОРОВЛЕННЯ ТА ВІДПОЧИНКУ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

У статті здійснено аналіз основних аспектів готовності майбутнього соціального працівника до роботи у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку. Окреслено основні складові його готовності, а саме: зміст, компоненти та структура. Зазначено особливості діяльності дитячого закладу оздоровлення та відпочинку в умовах карантину.

Ключові слова: готовність, заклад оздоровлення та відпочинку, карантин, оздоровлення, відпочинок, соціальний працівник.

Підготовка професійних працівників – одне із пріоритетних завдань у системі сучасної освіти. Гостро стоїть питання щодо нового погляду і наукового обґрунтування цілісної дидактичної системи підготовки соціальних працівників, пошуку форм і засобів навчання і самонавчання, адекватних вимогам до рівня підготовки професіонала.

Задоволення оздоровчих та відпочинкових послуг дитячими закладами оздоровлення та відпочинку у зв'язку із епідемічною ситуацією в країні збільшується. Тому, постає необхідність у нових кваліфікованих працівниках, які адаптовуються під реалії сьогодення. Які б змогли поставити в пріоритеті дитячого закладу оздоровлення та відпочинку: відновлення фізичних та розумових здібностей, розвиток пізнавальних й емоційно-вольових потреб підростаючого

покоління та кваліфіковану організацію роботи закладу в умовах карантину.

Для даного завдання необхідний потужний арсенал працівників, тому постала проблема особистісного розвитку фахівців та формування їх професійної готовності, що відповідають сучасним державним стандартам. З огляду на різноманітні складові поняття готовності соціального працівника, звернені до однієї особи, можна виділити особистісний аспект, що виражається в оцінці своїх знань, умінь та навичок.

Термін «соціальний працівник» подано у Законі України «Про соціальні послуги». Соціальний працівник — професійно підготовлений фахівець, що має необхідну кваліфікацію у сфері соціальної роботи і надає соціальні послуги. Цей закон регламентує основні засади соціальних послуг [3].

Готовність соціального працівника до роботи у дитячих закладах оздоровлення та відпочинку трактуємо як складний багатогранний комплекс теоретичної та практичної підготовки задля успішного виконання його функцій. За С. Харченком визначаємо, що «теоретична підготовка включає оволодіння основами проведення індивідуальної та колективної виховної роботи, знаннями про особливості прояву індивідуальності особистості; практична – уміння організувати й проводити найрізноманітніші виховні заходи, сюжетно-рольові ігри, застосовувати нетрадиційні форми виховного впливу. Психологічна готовність визначається готовністю виконувати поставлені завдання, бажанням досягти успіху, почуттям обов'язку і відповідальності» [2, с.6].

Слід наголосити, що готовність до діяльності в літніх оздоровчих таборах – це цілісна характеристика особистості. Її структура ґрунтується на врахуванні таких компонентів:

- 1) особистісні якості (психологічні та професійно важливі);
- 2) професійна спрямованість (сукупність мотивів педагогічної діяльності; інтерес до неї, ціннісні орієнтації);
- 3) знання, необхідні для роботи в літніх оздоровчих таборах;
- 4) уміння як рівень майстерності у використанні набутих знань [4].

Важливе у роботі соціального працівників в дитячих закладах оздоровлення та відпочинку становить позитивне ставлення до професії, усвідомлення мотивів, потреб та функцій, наявність

професійно-важливих якостей особистості, її соціальної зрілості, почуття відповідальності за власну діяльність, а також відповідні знання, вміння і навички. Мета діяльності соціального працівника в дитячих закладах оздоровлення та відпочинку полягає у розширенні, поглибленні і закріпленні професійно-педагогічних знань, у набутті досвіду самостійної організації життя та діяльності тимчасового дитячого та підліткового колективів, в удосконаленні умінь і навичок роботи з дітьми та підлітками в умовах літніх канікул, у виявленні стійкого інтересу та поваги до професії, у виробленні творчого, дослідницького підходу, а також потреби у самопізнанні, самоосвіті і самовдосконаленні [1, с.3].

Змістом роботи соціального працівника в літніх таборах є:

- ознайомлення з умовами побуту, правилами внутрішнього розпорядку, традиціями оздоровчого закладу, планування роботи дитячого колективу, формування органів табірної самоврядування;
- вивчення специфіки проявів вікових та індивідуальних особливостей дітей, стану їхнього здоров'я, умов життя та виховання;
- організація самообслуговування, колективно-творчої діяльності за всіма напрямками виховання (розумового, морального, естетичного, трудового, фізичного, екологічного);
- забезпечення активного відпочинку дітей, дотримання режиму проведення санітарно-оздоровчої та індивідуальної виховної роботи з ними [2, с. 12].

Період поширення коронавірусної хвороби диктує нам нові правила роботи дитячого закладу оздоровлення та відпочинку, а як результат і підготовку молодих спеціалістів до роботи у ньому. Тому зважаючи на реалії сьогодення слід зазначити, що соціальний працівник повинен:

- цікавитися новою інформацією та вміти її подати іншим;
- бути комунікабельним та доносити меседж не тільки до дітей, але й до їхніх батьків;
- бути інфлюенсром у закладі та в загоні;
- взяти на озброєння всі нові вимоги, які діють у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку для забезпечення безпеки дітей.

Запропоновані нами основні складові готовності соціального працівника до роботи у дитячому закладі оздоровлення та відпочинку дадуть змогу чітко організувати діяльність закладу в період поширення коронавірусної хвороби.

Список використаних джерел

1. Навчальні програми: педагогіка школи, історія педагогіки, методика виховної роботи, основи педагогічної майстерності, педагогічна практика / М. І. Сметанський, В.І. Шахов, В. М. Галузьяк та ін. Вінниця: «КонтинентПрим», 2004. 116 с.
2. Цуприк С. І. Підготовка студентів вищих педагогічних навчальних закладів до роботи в літніх оздоровчих таборах : автореф. дис. на здобуття ступеня канд. пед. наук: 13.00.04. Вінниця, 2011. 22 с.
3. Про соціальні послуги: Закон України від 19 чер. 2003 р. № 966-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/966-15>
4. Яковлева О. П. Формування комунікативних умінь майбутніх учителів у процесі виховної роботи в оздоровчих таборах : автореф. дис. на здобуття ступеня канд. пед. наук: 13.00.07. Київ, 2002. 23 с.

Сергій Михнюк

аспірант кафедри управління та освітніх технологій
Національний університет біоресурсів
і природокористування України,
м. Київ

БРИТАНСЬКИЙ ДОСВІД ПІДГОТОВКИ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Автор розглядає досвід підготовки соціальних працівників у Великобританії. Проаналізовано особливості теоретичного та практичного навчання названих фахівців на бакалаврському та магістерському рівнях вищої освіти. Розкрито функції соціального працівника у Британії, що потребують формування готовності до ефективної взаємодії, у формі таблиці.

Ключові слова: соціальний працівник, підготовка соціальних працівників, взаємодія, комунікативна взаємодія.

Британський досвід професійної підготовки соціальних працівників свідчить про схожі з іншими країнами тенденції в побудові змісту освіти на різних її рівнях та досліджується численними вченими: О. Бартош, Дж. Блуветт, Дж. Льюїс, Дж. Танстіл, Г. Скачкова, І. Фергюсон, Р. Вудвард та ін.

У Великобританії підготовка соціальних працівників здійснюється в коледжах та університетах. Однак суттєвою відмінністю можна вважати вимогу до вступників на бакалаврат у наявності в них практики соціальної роботи чи соціально-педагогічної